

Bajtársi

XIII. évfolyam 2010. október 3. szám

hírlével

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható ♦ Készült az NCA támogatásával

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

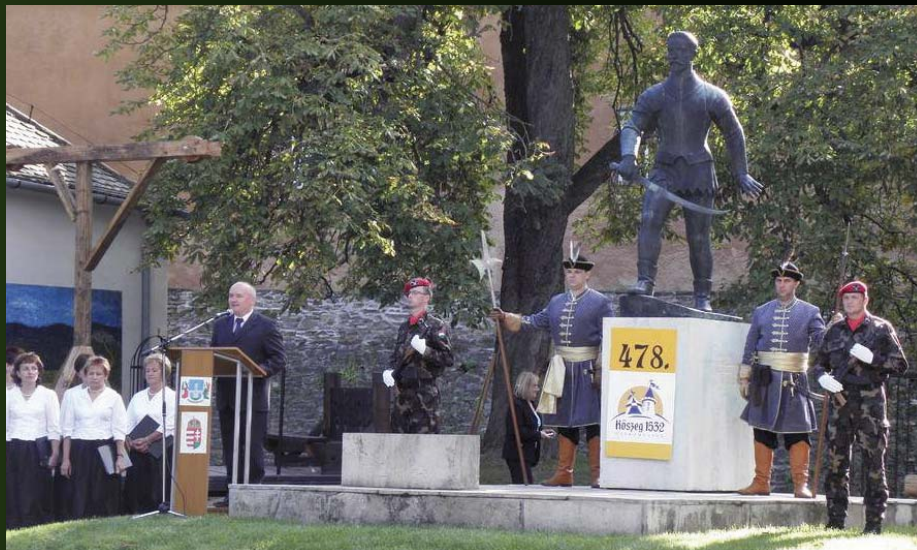

Katonai emlékpark Pákozdon

Megemlékezés Kőszegen

A Kőszegi Nyugállományúak Egyesülete, immár a negyedik alkalommal tartott bajtársi találkozót a kőszegi várban. Ez alkalommal is, a Jurisics Miklós évfordulóra esett a választás, amelyen az 1532. évi várostrom 478. évfordulóját ünnepeltük.

Megemlékeztünk az ostromról, és koszorúkat helyeztünk el a várudvarban, Jurisics Miklós, a hős várkapitány szobra előtt. A megemlékezést dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter tartotta meg. Az ünnepségen jelen volt a bajtársi találkozó mintegy 60 fős csoportja, valamint az osztrák ÖKB Wörterberg városi szervezete, a Vasi Honvéd Bajtársi Egyesület, a Szombathelyi Határ-

őr Nyugdíjasok Egyesületének képviselői is. Vendégünk volt – mint minden eddigi rendezvényünkön – az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred parancsnoka, Kovács Ferenc mérnök ezredes és az egység katonái, valamint a MH Nyugat-magyarországi Hadkiegészítő Parancsnokság mb. parancsnoka, Huszár Péter alezredes is. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével KomMR Friedrich Scheubrein, az ÖKB Landesverband Burgenland elnöke és felesége is. A találkozó a késő esti órákban ért véget.

HERNIGL LÁSZLÓ
NYUGÁLLOMÁNYÚ FŐTÖRZSASZÁZLÓS

Tartalom

Megemlékezés Kőszegen	2
Bizalommal és várakozással	3
Katonai emlékpark Pákozdon	4
Óriási várakozás	
A BEOSZ 2011. évi programjából	6
A Bajtársi Egyesületek is „civil” szervezetek	8
Viziten a Sándor-palotában	9
A norvég tudásátadás értékelése	10
Törő, a lovag	12
Végső búcsú	
Könyvismertető	
Negyven év	14
Hagyományőrzés Krcagon	
Bajtársi piknik	15
Hagyományőrzés	
Sárbogárdon és Kisbéren	16
Fűvósünnep rétyen	
Szépkorúak köszöntése	
Nyugállományúak az árvíz ellen	18
Kitüntetés Zalaegerszegen	
Családi locsi-pocsi	
Határőr emlékhely Győrben	19
Tanulságos kirándulás	20
Széchenyiről, Petőfiről	21
Rendvédelmi nyugdíjasok találkozója	
Emléktábla Tokajban	22
Barátainknál jártunk...	23
Katonahősökre emlékeztek	24

A BAJTÁRSI
EGYESÜLETEK ORSZÁGOS
SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA

FELELŐS KIADÓ:

SIPOS GÉZA NYÁ. EZREDES,
A BEOSZ ELNÖKE

SZERKESZTŐ BIZOTTSÁG ELNÖKE:
PINTÉR FERENC NYÁ. EZREDES
SZERKESZTŐK:

GRÓF FERENC NYÁ. ALEZREDES,
KACSÓ LAJOS NYÁ. EZREDES,
MÉSZÁROS KÁROLY NYÁ. ALEZREDES
A HÍRLEVÉL INTERNETES ELÉR-
HETŐSÉGE: www.beosz.hu
Cím: 1440 BUDAPEST, Pf.: 22.
E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM

Bizalommal és várakozással

A honvédelmi miniszter – dr. Simicskó István a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára és dr. Szarka Gábor kabinetfőnök jelenlétében – június 24-én bemutatkozó megbeszélésen fogadta a BEOSZ elnökét és Kelemen József nyugállományú altábornagyot, a BEOSZ korábbi elnökét, a Tanácsadó Testület elnökhelyettesét.

A találkozó jó hangulatban, közvetlen légkörben zajlott, és ami a legfontosabb: a miniszter úr bizalmáról, együttműködési szándékáról biztosított. Megerősítette a Szövetség működési feltételeit és kiemelte, hogy számít a BEOSZ hagyományőrzésben, a honvédelmi célok és érdekek képviselőjében, valamint az érdekvédelemben végzendő munkájára. (Az érdekegyeztetési megállapodás előkészítése július elején megkezdődött.)

A BEOSZ-t egyébként „születésétől” ismerő honvédelmi miniszter ('92–94 között a Jogi és Igazgatási Főosztály vezetőjeként, majd kabinettitkárként „szolgált” a minisztériumban) érdeklődve hallgatta a tájékoztatót a Szövetség helyzetéről, céljairól. Meggyőződtem arról, hogy a BEOSZ tettei, a tag-egyesületek élet- és munkakörülményei, azok helyi szerepének elismertsége az új honvédelmi és katonai vezetés különleges figyelmére számíthat. Azt is elismerte, hogy a Szövetség kiszámítható, törvényszerű működése, szervezettsége, hazai és nemzetközi elismertsége, 20 éves múltja és tettei már önmagában is tiszteletre méltóak. Elfogadta, hogy felajánlásaink, nyitottságunk az együttműködésre, „panaszainkra” nyitott kapukat, ránk figyelést és készséges együttműködést – segítségnyújtást – kíván a minisztertől és közvetlen munkatársaitól egyaránt.

Az együttműködés keretei megvannak, bejártottan képesek működni. A BEOSZ nem kért új jogokat a nyugállományúak reprezentatív és globális képviselőjében. A jogvédelem fejlődésének új lehetőségét éppen a jobb és érdemibb együttműködésben látjuk.

De minden szinten a Szövetségben tudni kell azt is, hogy a BEOSZ összetételének és funkcióinak velejárója a honvédelmi jelleg, a legjobb katonahagyományok ápolásában vállalt elkötelezettség felerősítése, a munka új vonásainak megkeresése! Ez nem lehet közömbös senki számára sem, és ezeken a területeken számíthatnak a Szövetségre tagjaink és partnereink egyaránt.

A BEOSZ-t a tagegyesületek a hátukon viszik, ezért köszönet illeti őket. De ez azt is jelenti, hogy tagjaink ezrei számítanak az országos képviselőre, támogatásra, röviden: a Szövetség céljai teljesítésére. (Hiba lenne azt gondolni, hogy ez azért van, mert a BEOSZ így jó, ahogy van, hanem mert sokan benne látnak esélyt egy erős, komoly munkát végző, nyugállományúak ezreit védő-támogató alternatívára.)

A BEOSZ mindazoknak kell, akiknek fontos a haza, a honvédelem és az ezekért szolgáló emberek ügye!

Hiszem, hogy mindannyiunknak megtérül majd a higgadt, felelős vezetés támogatása és a velünk való együttműködés folyamatossága. A „hogyan tovább” nem olyan bonyolult, tehát: nem kellene hozzá illúziók, de szövetségi munka igen. Számunkra – mert bizalommal és várakozással tekintünk a honvédelmi tárca vezetőire – az felel meg leginkább, ha valaki azt hozza létre, amit indulásakor ígért. És ez a BEOSZ-ra is igaz.

SIPOS GÉZA
ELNÖK

Katonai emlékpark Pákozdon

Szeptember 29-e napja katonagenerációk óta egyet jelent a pákozdsukorói csata évfordulójával. 1948-tól 1992-ig a haderő, a fegyveres erő napja volt. 2006-tól pedig a szárazföldi haderőnem napja. 1951-től a csata egykori helyszínét egy obeliszk jelöli, monumentális felkiáltójelként figyelmeztet. Nem ez volt az első emlékműve a csatának, amit a korábbi korokban is, nemcsak a környéken élők őriztek emlékeztükben. Ez a buzgalom vezetett az első emlékmű állításához is 1874–1890 között. A tábláján máig ez áll: „Az 1848. évi szeptember hó 29-én, a jogtalanul megtámadott ország és nemzet védelmében, e község határában szerencsésen vívatott csata emlékére kegyeletes hazafiak közadakozásból emelték.”

2007 őszén hirdették meg az Új Magyarország vidékfejlesztési programot. A KDRFÜ ROP pályázata lehetőséget teremtett az idegenforgalmi fejlesztésekre. A pályázati kiírás értelmében addig sohasem gondolt volumenű fejlesztésre nyílt lehetőség európai uniós forrás bevonásával. A Pákozdi Emlékhely Bizottságba tömörült szervezetek „Történelmi emlékút” kialakítását határozták el. A megvalósításra konzorcium alakult, vezetője Pákozdi Község Ön-

kormányzata, tagjai: a Honvédség és Társadalom Baráti Kör székesfehérvári szervezete, a Pákozdeért Alapítvány és a sukorói református egyházközség. A pályázaton elérhető támogatási intenzitás 85%-os, így a tervezett 267 millió Ft-os beruházás önrészigénye is közel 40 millió Ft, amit a konzorciumi tagoknak kellett biztosítaniuk.

A HTBK a kivitelezési munkálatokkal párhuzamosan folytatta a tartalmi előkészítő munkát, azzal a szándékkal, hogy az átadást követő legrövidebb idő alatt sikerüljön egy minden tekintetben szakmailag korrekt ismeretanyagot közvetíteni a látogatóknak.

Az 1848-1849-es szabadságharc első ütközetének emlékműve adott volt (azt pedig a kidolgozók sem gondolhatták, hogy a 2002-ben felújított obeliszk állapota oly mértékben leromlik 2009-re, hogy ismételten sürgős felújításra kell erőforrásokat biztosítani, amit a pályázati beruházás mellett, azzal egy időben az Emlékhely Bizottság vállalt magára, eredménnyel. Alig pár hónap alatt sikerült közadakozásból előteremteniük a felújításhoz szükséges közel 12 millió Ft-os pénzalapot. A többszöri felújítást követően ismét hagyományos technológiával átépített emlékművet a szeptemberi rendezvényre adták át az építők).

De a katonai történethez tartozik a kezdet után a „vég” is, ezért tervezték emléket állítani a szabadságharc mártírjainak. Az emlékpont kialakítását prof.

dr. Berek Lajos szobrász tanácsai alapján Csibi László faragó és Világhy Gyula szobrász végezték. Az emlékpontot 2009. október 6-án avatták fel.

2008. október 31-én emlékeztek az első világháború befejezésének 90. évfordulójára. Ez adott alkalmat arra, hogy a HTBK beruházásában elkészüljön a XX. századi háborúk emlékpont első üteme, az első világháborús barakk. A barakk bemutatásával nem a „nagy háború” történetét kívánták megismertetni, hiszen az egy múzeum számára sem kis teljesítmény: a cél a háborús mindennapok érzékeltetése, a barakkal, a fedezék és a gyalogsági árok bemutatásával.

2009. május 9-én, a második világháború európai befejezésének ünnepén adták át a XX. századi háborúk emlékpont második elemét. Az elem egy 150 m hosszú gyalogsági támpontból áll, árokelemek bemutatásával, valamint egy nyári tanteremből, ahol 40 fő számára tartható előadás, bemutatva hazánk második világháborúban érintett magasabbegységeinek történetét. Minden elemhez külön életképet bemutató tábló tartozik, amely segíti a megértést. A létrejött emlékpont képet ad a két háború eseményeiről, az áldozatok nagyságáról és „elképzelhetőbbé” teszi az egykori katonák megpróbáltatásait.

Az emlékhely kialakítását megfogalmazó HTBK vezetői már 2002-ben úgy döntöttek, hogy a jelen katonai hely-

állítását is párhuzamba állítják az elődök tetteivel. E célt szolgálta a „Missziók – magyarok a békefenntartásban” című kiállítás, amely megvalósításához kérték a szolgálatukat teljesítő katonák segítő támogatását. Az első, akkor csak tablótárlatot követte a tárgyakkal is dúsított kiállítás, majd a területet kinőve született elhatározás a későbbi bővítést követően megvalósítandó, már az elektronikát is felhasználó új kiállítás (múzeum) létrehozására.

Az emlékhely kialakítása során, 2004-ben leszerelt az utolsó sorkatona. Az új kiállítási épület megépültével lehetőség adódott a Békefenntartó kiállítás áthelyezésére, az így megürült kiállítótérben a 136 évről készült „Honvédelem – A sorkatonák nyomában” című kiállítást alakították ki. Az egyre bővülő tárgyi gyűjtemény nagyon látogatott. Sokan elgondolkodva állnak egy-egy tárgy előtt, felidézve egykori sorkatonaéveiket. A kiállítás szervezőinek ez volt a célja! Hidat képezni a múlt és a jelen között, megőrizve az adott kor hangulatát, biztosítva a folyamatosság érzetét.

Külön kell szólni a fiatalabb korosztály által leglátogatottabb bemutatóról, a játszóházról!

A Törzsök Tibor, a HTBK tagja által kifejlesztett és működtetett elem lehetőséget ad az aktivitásra, beöltözhetnek, felpróbálhatják a régi gázárlacot, a leselejtezett védőmellényt, sisakot, sapkákat, és minderről készülhetnek fényképfelvételek.

„Sisak a fejre, gránát a kézbe és máris katona vagyok egy pillanatra!”- áradozik önfeledten egy nagymama, miközben az unokája is ezt teszi.

Így teljessé vált a bemutatandó történelmi ív. Talán egy elem hiányzik még, az „1956-os”. Az emlékpont terve elgondolás szinten megszületett, a kialakításra a közelgő 55. évforduló adhat apropót. A 2010. március 12-i átadásra elkészült katonai emlékpark joggal hirdeti, hogy a Magyar Honvédség történetének bemutatóhelye. Milyen szerepe lehet a pákozdi katonai emlékhelynek a honvédelmi tudat (ki)alakításában? Hermann Róbert történész gondolataiból idézve a következők: „először talán azt érdemes leszögezni, hogy a „látható” folytonosság a modern kori magyar hadseregek történetében 1848-ban veszi kezdetét. Közös emlékhelyük joggal mutathatja azt, hogy a magyar

hadseregnek a törések és válságok ellenére 1848 óta folyamatos (és némileg jogfolytonos) a története. Másodsor: az emlékhely megmutathatja azt, hogy a hadsereg milyen sok szállal kapcsolódik a civil társadalomhoz, azaz hogy a honvédelem nem csupán a profi katonák, hanem az egész nemzet ügye. Harmadsor: az emlékhely megmutathatja azt, hogy egy hadsereg teljesítményében mi a katonák és mi a politikusok felelőssége; hogy jó politikával jó haderőt lehet létrehozni, de az elhibázott politikát a legkiválóbb katonai teljesítmény sem tudja ellensúlyozni. Negyedsor: az emlékhely révén oldható a katonasággal, a hadsereggel szembeni, a vulgáris pacifizusból eredő ellenérzés vagy ellenszenv. Ötödször: miután az emlékhely nem 1956-tal, 1968-cal vagy 1990-nel záródik, hanem a békefenntartó és -teremtő misszióknak is emléket állít, ezáltal érzékeltetni lehet, hogy – kicsit fennköltten szólva – a történelemnek nincs vége; hogy egy ország biztonságpolitikája akkor hozhat valóban biztonságot, ha az állandóság mellett a változásokra is figyel.”

Az elkészült emlékpark csodálatos természeti környezetével, kulturált kialakításával, fegyelmet követelő feszegetésével észrevétlenül is hat a látogatóra. Mindez jól hasznosítható a felnövekvő ifjúság nevelésében. A kiállítások sokasága, a látottak jobb megértése többszöri látogatást feltételez. Mindez szakavatott oktatókat,

tárlatvezetőket feltételez és aktív együttműködésre kész pedagógusokat. A szakmai munkát segítő módszertani füzetek kidolgozása, múzeumpedagógiai foglalkozások előkészítése már folyik. Az emlékpark felhasználásának lehetőségei még messze nincsenek feltárva és kihasználva. „A sikeres működtetés feltételezi az aktív együttműködést, amely nem képzelhető el a társadalom védelme megszervezésében vezető szerepet betöltő honvédelmi tárca együttműködése nélkül”, mondta dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter 2010. júliusi látogatásán.

Az Európai Unió által biztosított támogatás felhasználásával és jelentős tulajdonosi önrész hozzáadásával létrejött emlékhelyet túlzás nélkül nevezhetjük Európában is egyedülálló létesítménynek. Nagyon fontos, hogy az emlékpark működtetése valóban minden igényt kielégítő legyen, ezért a tulajdonosok úgy döntöttek, hogy a bonyolult, sokrétű munka elvégzését egy közösen alapított közhasznú nonprofit kft.-re bízzák. Szándékuk nem a profitszerzés, hanem mint azt már 2002-ben is megfogalmazták, a Magyar Honvédség iránti tisztelet elmélyítése és a nemzetért érzett felelősség. A megfogalmazott célok elérése rendszeres elmélyült szakmai munkát követel, amihez még csak az alapokkal rendelkeznek.

Fontos, hogy a honvédelem össztársadalmi szerepe kidomborításra kerüljön, ehhez az emlékparknak is befogadónak kell lennie, széleskörű együttműködést kialakítva a civil szervezetekkel, kiemelten a honvédelem ügyét felvállaló szervezetekkel. Számukra kíván speciális programokat szervezni a jövőben az emlékpark, amihez várják a partnerek jelentkezését. A park munkájáról a www.kempp.hu honlapon található bővebb beszámolókat.

A tizenkét év alatt megvalósult katonai emlékpark óriási sikere a részt vevő szervezeteknek, Pákozdi község polgármesterének és lakóinak, Fejér Megye Önkormányzatának és a most 15 éves Honvédség és Társadalom Baráti Kör székesfehérvári szervezetének, a Pákozdi Emlékhely Bizottságnak, de óriási eredménye az összefogásnak, a hinni akarásnak is.

GÖRÖG ISTVÁN EZREDES

Óriási várakozás

A Nyugállományú Katonák és a Honvédségi Nyugdíjasok Országos Fóruma

A BEOSZ elnöksége 17 évvel ezelőtt úgy döntött – szerintem nagyon bölcsen – hogy két évente egy országos fórumon foglalkozik a nyugállományúakat érintő legfontosabb kérdésekkel. A nyolcadik országos fórumra készülünk, mert az elmúlt évben esedékes rendezvényt az országgyűlési választások miatt elnapoltuk. Egységes volt az az álláspontunk, hogy az új honvédelmi vezetéssel célszerű ezt a nyugállományúak és nyugdíjasok szempontjából legfontosabb fórumot megtartani.

Az idők folyamán a fő célkitűzésünk nem változott. Kértük, hogy a honvédelmi tárca tájékoztassa a széles közvéleményt az időügyi stratégiáról, az időseket foglalkoztató legfontosabb problémák kezeléséről. Ugyanakkor a rendezvény keretén belül a BEOSZ-nak lehetősége nyílt az érdekvédelem e formájának a megjelenítésére is. A résztvevők pedig közvetlenül tapasztalhatták az őszinte, előremutató párbeszédet és azt a sokrétű tenni akarást, amelyet a nyugdíjasok végeznek a tárca szolgálatában, részben mint munkavállalók, és mint önkéntes társadalmi munkások. Hiszen csak köszönet és elismerés jár annak a több ezer embernek, akik életük alkonyán sem távolodtak el a seregtől, akik őszintén, teljes szívből támogatják a hazafiság eszményére

épülő, a nemzet érdekeit szolgáló honvédelem és rendvédelem ügyét, és akik ma is példát mutatnak a szolidaritás, a bajtársiasság az együvé tartozás tudatának erősítéséből.

Tisztelt Bajtársak!

Ugye mennyire csodálatosan csengő, bizalmat ébresztő, együttérzést és segítőkészséget kiváltó, de büszkén viselhető is ez az időtálló megszólítás? A honvédelmi miniszter is használta a fiatal tisztakat köszöntő avatási beszédében. E szónak erkölcsi tartalma van, amely ösztönöz a magas szintű és igényű közös tevékenységre.

A miniszter a Magyar Honvéd 2010/9. számában így szólt erről:

„A legapróbb részletekre kiterjedően kívánok lépéseket tenni azért, hogy a katona valóban azt érezze, egy nagy család tagja. A nyugállományúakra ez a kijelentés ugyanúgy vonatkozik; a honvédségnek az életük végéig törődni kell velük. Különben nem tudjuk a bajtársiasságnak azt a légkörét helyreállítani, ami nélkül a haderő működésképtelen. Amíg ezt nem teremtjük meg, addig a honvédség csak egy munkahely lesz. Pedig a katona sokkal több annál, valami egészen más: ez egy hivatás, amit az életünk végéig kell vállalnunk.”

Ez egy igen felelős személy hitvallása. Ilyen előjelek mellett ez az országos fórum csak sikeres és előremutató lehet.

Valójában ezért küzdöttünk egész életünkben. A „Húszéves a BEOSZ” c. kiadványunkban (81. oldal) is erről van szó. Törvényes alapokon és hatékonyabban működő, korszerű honvédségre van szükség, amely perspektívát, kiszámítható jövőt biztosít mind az aktívak, mind a nyugállományúak részére.

Az elmúlt évben végzett szociológiai felmérés szerint a megkérdezett nyugállományú katonák 65%-a tagja valamely társadalmi szervezetnek annak ellenére, hogy a nyugdíjba menetelkor a katonák egy része „elveszik” a honvédséghez közel álló társadalmi szervezetek szempontjából. Köztük vannak azok, akik vélt, vagy valós sérelmeik miatt távolodtak el. De a nyugállományú katonák többsége igényli a közösséghez való tartozást, a kapcsolat fenntartását. Büszkék lehetünk arra, hogy a BEOSZ legitim, törvényes, reprezentatív szervezetként elláthatja ezt a sajátos, ha úgy tetszik speciális érdekvédelmi feladatot. Óriási a várakozás, és mi mindent megteszünk azért, hogy a résztvevők meglepően nyugodtan hagyják el a rendezvény színhelyét és újult erővel folytassák a munkát.

IPACS JÓZSEF NYÁ. EZREDES

A BEOSZ 2011. évi programjából

(Tervezet – részlet)

A BEOSZ választmánya – az Alapszabályzat 9. § 3/e. pontja alapján – a Szövetség 2011. évi programját, illetve az elnökség fő feladatait az alábbiakban határozza meg.

I. A Szövetség programja

1. A BEOSZ Alapító Nyilatkozata alapján továbbra is legyünk cselekvő részesei az új korszakot nyitó történelmi változásoknak, így a Nemzeti Együttműködés Rendszere építésén belül

vállaljunk kiemelt, kezdeményező szerepet a hazaszeretet, a honvédelem és a haza szolgálata megújuló eszméinek megértetésében, elfogadtatásában és megvalósításában.

2. Folytassuk tovább a jóváhagyott Időügyi Nemzeti Stratégiából, Megvalósítási Tervéből, a Honvédségi Időügyi Stratégiából és Cselekvési Tervéből, valamint a BEOSZ Jubileumi Állásfoglalásából adódó szövetségi feladatok megvalósítását.

3. Aktívan vegyünk részt az országos, a tárcaszintű és egyéb (regionális,

megyei és helyi) időügyi, illetve érdekvédelmi szervezetek munkájában.

4. Megfelelő színvonalon készítsük elő és tartsuk meg az önkormányzati vezetők országos értekezletét.

II. Az elnökség fő feladatai

1. A Szövetség működésének folyamatos biztosítása a változó honvédelmi politika és gazdasági körülmények figyelembevételével.

2. A 2012. évi vezetőségválasztó küldöttgyűlés előkészítése a megfelelő munkacsoportok létrehozásával és színvonalas kidolgozói munkával.

3. Aktív részvétel a tartalékosokról szóló törvény előkészítésében, feldolgozá-

A Nyugállományú Katonák és Honvédségi Nyugdíjasok VIII. Országos Fóruma

Helye: BM Nemzetközi Oktatási Központ, Budapest, XII. Böszörményi út 21.

Ideje: 2010. október

PROGRAM (tervezet)

09.00–09.45 Beérkezés, regisztráció, büfé

09.55-ig Helyfoglalás

10.00 Megnyitó – Sipos Géza elnök

10.05 „A honvédelmi tárca elgondolása a nyugállományúakról való gondoskodásról, a BEOSZ-szal való együttműködésről” – HM, vagy HM-államtitkárok egyike. (40 perc)

10.50 „Az időskutatás főbb következtetései” – a HM illetékese (20 perc)

11.20–11.50 SZÜNET

11.50 „A BEOSZ érdekképviseleti elkötelezettsége” – Sipos Géza (30 perc)

12.20 „A Kft. vezetőinek elgondolásai az egyesületekkel való együttműködésről” (10-10 perc)

13.00 Korreferátumok (5-5 perc) – Tóth Sándor, Pásztor István, Lasch Béla, Sárközy József, dr. Havasi Zoltán.

13.30 EBÉD

sában és végrehajtásában. Folyamatos kezdeményezések és felajánlások a honvédelmi felkészítés területein.

4. A tradicionális BEOSZ-rendezvények megtartása. A Balatonkenesei Emlékpark fejlesztése, gondozása. A BEOSZ 20 éves tevékenysége széleskörű ismertetése, az eredmények tárgyyszerű bemutatása a politikai, katonai és társadalmi szinteken.

5. A Tanácsadó Testület témajavaslatainak feldolgozása.

6. A tagszervezés folytatása.

7. A tagszövetségekkel való együttműködés megújítása. Újszerű kapcsolatok kialakításának kezdeményezése az állami és társadalmi szervezetekkel, különös tekintettel a HOKOSZ-ra, elsősorban a honvédelmi-katonai hagyományápolás kérdéseiben. Folyamatos

és offenzív kezdeményezés a tagegyesületek szintjein.

8. Az anyagi lehetőségek függvényében a Szövetség eddigi nemzetközi kapcsolatainak fenntartása és ápolása, hangsúlyos megjelenítése.

9. A Nemzetközi Veterán Katonai Találkozó előkészítése és megtartása.

10. Az egyesületek működési feltételeinek biztosítása érdekében a Szövetség szponzori és pályázati tevékenységének folytatása, a tagegyesületek ez irányú tevékenységének segítése. A HM bázisán működő gazdasági társaságok támogatásának megnyerése.

11. Kezdeményező szerepvállalás a helyőrségek (egyesületek) művészeti, kulturális és sportrendezvényeinek szervezésében, együttműködés a HM illetékes intézményeivel, katonai szervezeteivel és a gazdasági társaságokkal.

12. A nyugállományú katonák és békefenntartók, valamint családtagjaik bevonása a helyi területi munkába.

13. Folyamatos kommunikációs tevékenység.

III.

Országos szintű – tárcatámogatással megvalósuló – feladatok

1. Katonanemzedékek XX. Országos Találkozója

Határidő: 2011. augusztus

Elgondolás elkészítése: február 18.

Felelős: Fekete István elnökségi tag
Esküdt Lajos ügyvivő

Rendezvény előkészítése, megtartása – külön terv szerint

2. Önkormányzati vezetők 2011. évi értekezlete

Határidő: 2011. október

Elgondolás elkészítése: június 5.

Felelős: Erdős László önkormányzati és kommunikációs felelős

Daróczy Ferenc ügyvivő

Együttműködő: HM, HVK, BEOSZ TT, régióvezetők, egyes egyesületi elnökök

Rendezvény előkészítése, megtartása – külön terv szerint

3. A BEOSZ és a hagyományörzés – konferencia

Javasolt előadások: „A BEOSZ hagyományörzési stratégiája”

Előadó: Sipos Géza elnök

„Huszárhagyományok a Magyar Honvédségben”

Előadó: Fodor Lajos közigazgatási államtitkárnak

Határidő: szeptember

Elgondolás elkészítése: júniusi elnökségi ülésre

Felelős:

Tóth Sándor elnökségi tag

Esküdt Lajos ügyvivő

Együttműködő: HM, HIM, Magyar Huszár- és Lovas Hagyományörző Társaság, Magyar Huszár- és Katonai Hagyományörző Szövetség

4. A Balatonkenesei Emlékpark fejlesztése, gondozása

Határidő: folyamatos

Felelős:

Daróczy Ferenc régióvezető

5. BEOSZ Bál

Helye: Budapest, Stefánia Palota

Határidő: 2011. február 19.

Felelős: Daróczy Ferenc elnökségi tag munkacsoport

Együttműködő: Hellán Mária

6. Katona képzőművészek kiállítása (Témák: fotók az Afganisztánban szolgálatot teljesítőkről, katonagenerációkról, festmények, érmek, kitüntetések; haditechnikai kiállítás – lehetőség szerint)

Helye: Szombathely

Határidő: április vége – május eleje

Felelős:

Daróczy Ferenc elnökségi tag

László Attila régióvezető

7. „Békefenntartók Találkozója” a Nemzetközi Békenap (09. 21.) alkalmából (Finnország, Szlovénia, Szlovákia, Ausztria, Horvátország, Románia békefenntartó katonáinak részvételével)

Helye: Budapest

Határidő: szeptember 17.

Felelős:

Daróczy Ferenc elnökségi tag

Udvardi Endre egyesületi elnök

Hatvani Károly ügyvivő

8. Részvétel az Európai Ejtőernyős Szövetség (UEP) éves versenyén és konferenciáján

Helyszín: Ciprus

Határidő: október

Felelős:

Dr. Boda József r. ddtbk.,

a MEBSZ elnöke

A Bajtársi Egyesületek is „civil” szervezetek

Gondolataim megfogalmazására az készített, hogy kötetlen beszélgetés során többször hallottam panaszkodni egy-egy egyesületi vezetőt, hogy katonatársai nem jönnek a közösségbe, vagy nem járnak el a rendezvényekre. A bajtárs szó, az egyesületek összetétele katonai szervezetekre emlékeztet. A közösségek többségét nyugállományú katonák alkotják, de ettől az egyesületeink nem tekinthetők katonai szervezeteknek.

Mindjárt az elején szükséges tisztázni, hogy a mi közösségünkben – hasonlóan más civil szervezetekhez –, nincs semmi kötelező, megszűnik a katonai hierarchia, a rendfokozati függőség, nem létezik semmilyen alárendeltségi viszony. Nem kéri számon senki, hogy ki milyen rendezvényen van jelen, mert mindenkinek lehetnek családi kötelezettségei, orvoshoz kell mennie, vagy éppen a soron következő program nem tart számot az érdeklődésére. A tagság vállalása, a rendezvényeken való részvétel teljesen önkéntes.

Kollégáink közül legtöbben az egyéni megszólításra, a hívó szóra várnak. Nekünk, az egyesületi vezetőknek a feladatunk az egyéneket hívni, elmondani, hogy szükség van rájuk, számítunk a munkájukra, várjuk Őket az egyesületbe. A megkeresést legjobb olyanra bízni, akinek baráti kapcsolatai, közös élményei vannak azzal, akit hívni kívánunk.

Szükségünk van a fiatalokra is, az aktív szolgálatot éppen befejezőkre, tehát a katonákra. Talán nem mindjárt másnap, de nem is túl hosszú idő kihagyásával. Nekünk mindig természetes közegünk volt az idősebbek és a fiatalabbak együttléte. Egymás mellett szolgált a pálya befejezéséhez közeledő és a katonai iskolából kikerült fiatal. A nemzedékek egymásra épülése, a tapasztalat és a fiatal hév, az új szemlélet mindig jól ötvözött egymást. Így van ez más nyugállományú egyesületekben is. Az idősebb időnként lehet fáradt, a fiatalabbaknak pedig még nagyobbak a család iránti kötelezettségeik. Ezért sem lehet uniformizálni, bármit kötelezővé

tenni, mert ez tönkre is tenné az önkéntességen nyugvó szervezetet. A bajtársi egyesületek mindenkit várnak, akik elkötelezettjei a honvédelem gondolatának, erős bennük a bajtársi érzés, képesek és készek kiállni a honvédelem érdekei mellett.

Az tud hiteles lenni, aki el tudja magyarázni milyen jó időközönként összejönni, emlékezni a közös múltra, feleleveníteni a sikereket és keresni az esetleges kudarcok okait. Elmondani azt, amire mindnyájan emlékezünk, és jó újra meg újra átélni a sikereket. Mi, akik egész életünket közösségben töltöttük, egymásra voltunk utalva, sokszor vakon kellett bízni a társakban, a feladatban, a közreműködőkben, ma sem nélkülözhetjük a közösséget.

Azzal, hogy egy kollégánk belép az egyesületbe, hívó szavunkra közénk jön, még csak a kezdeti lépést tettük meg. Együtt kell alakítanunk a programjainkat is, amelyekben lehetnek szélesebb érdeklődésre számot tartóak éppen úgy, mint rétegigényeket kielégítőek. Egy kötetlen beszélgetés kisebb csoportban lehet sikeres, de a nyelvtanulás vagy a számítógépes ismeretek elsajátítása is kiscsoportos formát igényel, más rendezvények pedig a tagság többségének részvételét igénylik.

A programok igényes előkészítést követelnek. Újra és újra, egyénenként kell emlékeztetni, hívni a tagságot a közelgő rendezvényre. Élőszóval, telefonon megszólítani, hogy kollégánk érezze, várjuk, számítunk a részvételére. Kényes kérdés az, amikor a program az egyén anyagi hozzájárulását teszi szükségessé. Ebben az esetben az önkéntesség a jelentkezésig tart, mert aki jelezte a részvételi szándékát, annak az egyénre eső költségeket ki kell fizetni. A megrendelt ebédet például az utolsó pillanatban, már nem lehet visszamondani, vagy más lehet a buszköltség egy főre eső része, ha kevesebb személy között oszlik meg, mint ahányan előre jelezték részvételüket. Az természetes, hogy mi elsősorban a tagságunkat szólítjuk meg, mozgósítjuk a programjainkra, nem a sajtónak vagy a hiva-

taloknak beszélünk. De minden sikeres programunk azért üzenet is azok számára, akik netán „kiábrándultságot”, vagy csalódottságot éreznek ma még egykori hivatásuk iránt. Őket megnyerni, bekapcsolni szervezeteink életébe a jövőnk is meghatározhatja. Tudnunk kell, hogy kiket kell megnyernünk! Egyben kell tartanunk közösségeinket és kiterjeszteni a hatásukat a teljes nyugállományú katonatársadalomra.

Akik a közösség bizalmából az egyesületek vezetését vállalják, annak tudatában teszik, hogy ez nem kevés erőfeszítést, munkát követel. Nekünk az örömet, sikert az jelenti, ha másoknak, az egyesület tagjainak kellemes élményt, időtöltést biztosítunk. Jó munkamegosztással, szervezéssel senkire sem kell elviselhetetlenül nagy terhet tenni. Egy-egy kisebb feladatnak megfelelő előrelátással, a munkába történő fokozatos bevonással olyanok lehetnek a részesei, akikre később az egyesület vezetésében számítunk.

A „civil” egyesületnek csak néhány jellemzőjét, az önkéntességet, a nyitottságot és nyíltságot, a tagsággal járó azonos jogokat, a rendezvényszervezés, valamint az egyéneket megszólításának néhány módszerét vettem sorra. A bajtársi egyesületekben, szervezetekben a tisztséget, az elnökségi tagságot úgy érdemes vállalni, ha örömmel tölti el az egyént mások közösségi igényeinek kielégítése, jó élményként élük meg a kellemes, együtt töltött órákat.

PINTÉR FERENC NYÁ. EZREDES
A BALASSI BÁLINT BAJTÁRSI EGYESÜLET
ALELNÖKE

Viziten a Sándor-palotában

Természetesen érdekelnek királyaink, de mégis elsősorban a Magyar Szent Korona látványa az, mely elvarázsolja, megbabonázza az embert. Így vagyok a Sándor-palotával is. Kevésbé a benne dolgozó, korábban miniszterelnökök, majd a köztársasági elnökök az érdekesek, hanem maga az épületegyüttes és annak belső harmóniája. Régóta vágytam már megtekinteni, melyre ez év július elején sor kerülhetett, amikor a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület Palásti Ferenc vezérőrnagy, az elnöki katonai főosztály vezetőjének kalauzolásával látogatáson vett részt a Sándor-palotában.

A nyugati kapun történt belépés után egy kis történelemórára került sor, melyen megtudtuk, hogy a Sándor-palotát Sándor Vince építtette 1803-ban a tulajdonába került budavári telken, mely a Szent György téren található. A téren az 1760-as évektől a királyi palotát kiszolgáló fegyverraktár, laktanya, továbbá néhány polgári épület és egyházi intézmények kaptak helyet. A tervezésről és az építkezésről mindössze egyetlen biztos dátum áll rendelkezésünkre: 1806-ban „végezték be”. A palota déli orommezőjében a befejezés évszáma ma is olvasható: MDCCCVI. Nem tisztázott teljesen, hogy Pollack Mihály, avagy a bécsi Johann Aman tekinthető-e a Sándor-palota szellemi atyjának, szakemberek szerint azonban a palota rendkívül gondos belső kialakításában a letisztult Pollack-

stílus érhető tetten. A palota első lakói Sándor Vince gróf és felesége, Szapáry Anna grófnő voltak. Személyük a nádori udvar környezetében tűnik fel, nem egyszer a társasági élet szervezői, a palotabéli ünnepek, bálók és más reprezentatív események arculatának meghatározói között. Fiuk, Sándor Móric – aki 1805-ben már itt születhetett –, legendás lovasbravúrjaival és különnek nevezhető viselkedésével szerzett kétes hírnevet. Tetteit házi festője által készített képek őrzik a Teaszalon falain. Az épületet 1831-ig a Sándor-család lakta, majd a Pallavicini örgrófok tulajdonába került, akik az 1867-es kiegyezéstől előbb bérbe adták, majd végleg eladták az államnak. A Sándor-palota története szorosan összefonódott a magyar történelemmel. Az 1850-es években Albrecht főherceg, Magyarország katonai és polgári kormányzója használta az épületet. A kiegyezést követően egészen a második világháború végéig 19 miniszterelnök székhelyéül és rezidenciájául szolgált. Ez idő alatt számos átalakításon esett át, melyek közül a legnagyobbat a XIX. század második felében maga Ybl Miklós irányította. Budapest ostromában, a fővezérkar épülete közelsége végett, a bombázások következtében a palota súlyos károkat szenvedett, egyes részei csaknem teljesen megsemmisültek. A részlegesen helyreállított épület egészen a 2000-es évek elejéig használaton kívül volt. A 90-es években megkezdődött régészeti fel-

tárásokat követően a teljes helyreállítás 2002-ben fejeződött be. 2003 februárja óta a Sándor-palota a Köztársasági Elnöki Hivatalnak ad otthont. Mint azt Palásti Ferenc tábornok elmondta, a számos rendelkezésre álló dokumentum segítségével, az eredetivel egyező tárgyakkal, műalkotásokkal sikerült a palotát megtölteni, mivel zömük a háborúban megsemmisült.

A palota bejárásakor bemutatták mindazon termeket, melyeket rendszeresen használ a hivatal a működése során. Vezetőnknek majd minden helyiséghez volt története, érdekes kiegészítése, mely azt bizonyítja, hogy az elmúlt két esztendő alatt nemcsak belakta, hanem alaposan megismerte a palotát. Szeretettel beszélt a Kerek-szalonnáról (mi inkább Intarzia-szalonnak hívtuk volna), mely négy égtáj felé nyíló ajtóival központi helyet foglal el az emeleten és mintegy összeköti a termeket. Megnéztük a Tükör-termet, ahol a kormány- és a tábornoki kinevezések történnek, itt kerülnek átadásra a nagykövetek megbízó levelei (mi meg Szekeres tábornok jóvoltából itt adtuk át Ferinek a Balassi-emlékérmét), valamint az elnöki tárgyaló, ahol tagjaink közül többen kipróbálták a fontos emberek székeit. Látogatásunk során megtekintettük az Empire-szalont, a Gobelin-termet, a Mária Terézia-szalont a Habsburg uralkodók képeivel. Természetesen nem hagyhattuk ki az erkélyeket sem, ahonnan gyönyörű kilátás tárult elénk a Dunára, a Lánchídra és a Parlamentre. Mielőtt elbúcsúztunk volna vendéglátónktól, zárásként bemutatta munkahelyét, és megtekintettük azt a készüléket, melyben a világon elsőként látható 3D-shez hasonló felvétel a városról, s lementünk a földszintre azon a lépcsőn, amelyen a legenda szerint Sándor Móric vágatott fel lovával a főúri szalonokba.

Palásti tábornok búcsúmondataiban szólt arról, hogy megtiszteltetés számára itt szolgálni, öröm volt találkozni a régi bajtársakkal, és egy búcsúfényképezésre invitált bennünket az udvarra. Kézfogással, baráti öleléssel búcsúztunk vendéglátó bajtársunktól. Köszönet ezért a csodálatos napért.

ERDŐS LÁSZLÓ

NYUGÁLLOMÁNYÚ EZREDES

A norvég tudásátadás értékelése

Augusztus 27-én a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem adott otthont annak a konferenciának, amely „A Katonák Munkaerő-piaci Reintegrációjának Képzési Programja” elnevezésű projekt előrehaladási folyamatában a norvég módszertan átadását szolgáló „Képzők képzése” képzési irányt értékelte. A rendezvényen norvég diplomaták és képzési szakértők, a HM szakemberei, valamint a konzorciumi tagok képviselői tekintették át a program keretében folytatott munkahely megtartó, illetve rekonverziós célú képzések tapasztalatait, a norvég partnerek hozzájárulását az elért eredményekhez.

A meghívott vendégeket Sásik László projektmenedzser köszöntötte. Dr. Lakatos László okl. mk. vezérőrnagy, a ZMNE rektori jogkörrel eljáró főtítkára házigazdaként üdvözölte a tanácskozást, majd a projekt partnereként értékelte eddigi tevékenységüket és az egyetem további támogatásáról biztosította a konferencián résztvevőket. Különösen kedvező körülménynek nevezte, hogy a HM HVK főnöke néhány napon belül védi meg doktori disszertációját, és az általa készített dolgozat is a rekonverzióval foglalkozik (Benkő Tibor altábornagy szeptember 2-án 100%-os teljesítménnyel védte meg disszertációját és nyerte el a PhD-fokozatot). Lakatos tábornok úr tájékoztatta a konferencia résztvevőit, hogy az egye-

tem eddigi jelszava „civil és katona” – megváltozik. Elsősorban a katonák képzése lesz a feladat. A tervezett közszolgálati egyetem elképzelésének üzenete: a rekonverziót már az alapképzés során meg kell kezdeni, biztosítani kell a katonákat, hogy, ha valamilyen oknál fogva kiválnának a honvédségből, akkor a közigazgatásban is helyük legyen – tette hozzá a ZMNE főtítkára.

Sásik László projektmenedzser az előadásában elmondta, hogy jelenleg a legintenzívebb szakaszát éli a program. Már csupán 4 hónap áll rendelkezésünkre céljaink megvalósítására, majd el kell számolnunk, mert véget ér a program. Az elmúlt 15 hónap munkájáról szólva elmondta: a projekt kezdetekor sikerült jól kiválasztani a munkatársakat, önkénteseket, akik jól képviselték a célkitűzéseket. A norvég módszertan alapján megtartott felkészítésen, a „képzők képzésén” 40 fő vett részt eredményesen, akik azóta is sikeresen alkalmazzák az elsajátítottakat. A kommunikációs háló is hatékonyan támogatta a projektet. Értékelésében kiemelte: 18 ezer embert szólítottunk meg, 3100 főt regisztráltunk az adatbázisunkban, 1883 fő orientációs képzésben, egyéni tanácsadásban, karrier-tanácsadásban részesült. A gazdaság és a honvédség helyzetéből adódóan az eredeti terveinken menet közben korrekciókat kellett végrehajtani.

Belső arányeltolódás történt, a rekonverziós képzés céljai kevésbé teljesülhettek, azonban a munkahelymegtartó képzések iránti igények rendkívüli arányban megnöttek. 1146 fő vesz részt, illetve már be is fejezte a szakmai képzést, 657 fő munkahelymegtartó, 489 fő pedig rekonverziós képzésben részesült. A hátralévő időben vállalászási ismereteket adunk mintegy 200 főnek, a ZMNE-n is indulnak még szakképzések, s mindezek mellett a Magyar Védelmiipari Szövetség tag- és partnercégeinél is megkezdődött a szakképzésben részt vettek számára, a vállalati szintű tapasztalatszerzést biztosító bemutatók szervezése. A hátralévő időszakban összesen 399 fő szakmai képzése oldható meg, de remény van arra is, hogy az MH ÖHP és a műszaki ezred igényei is teljesülnek. A projektmenedzsment törődni kíván mindenkivel, akik a programba bejelentkeztek, adataikat tároljuk és a későbbi lehetőségek függvényében az igényeket teljesíteni kívánjuk – tette hozzá Sásik László.

A katona – érték

„Az MH legértékesebb és legfontosabb erőforrása a katona” címmel, Szabó József ezredes, a HM Személyzeti Főosztály humánszolgálati osztályvezetője tartott előadást. Beszédében Szabó ezredes elmondta, hogy kiemelt szerepet kapott a honvédségben a munkahely megtartása. A katonákat megőrizni, megvédeni, megtartani szükséges, de felértékelődött a rekonverziós gondoskodás is. A felállításra tervezett új humánszolgálati szervezetben munkaköri kötelességként jelent meg a rekonverzió. Miután az osztályvezető áttekintette a rekonverziós tevékenység alakulását 1990-től egészen napjainkig, elmondta, hogy a norvég program rendkívül pozitív hatást gyakorolt az MH rekonverziós tevékenységére, mindenki számára világossá tette, hogy a rekonverzió mennyire fontos az állomány stabilitásában, az utánpótlás biztosításában, a honvédség társadalmi megítélésében.

Jakob Heradtsveit, a norvég védelmi akadémia (NDUC) képzési igazgató-

helyette, a program szakértője tapasztalatairól tájékoztatta a konferencia résztvevőit. Helyszíni látogatásairól elmondta, hogy a tanfolyamokon találkozott aktív és nyugállományú katonákkal, tisztekkel, tiszthelyettesekkel, polgári alkalmazottakkal, hölgyekkel és férfiakkal egyaránt. Volt köztük fiatal szerződéses és 76 éves számítástechnikát tanuló nyugállományú katona is. Pozitívan értékelte a katonai szervezetek parancsnokainak támogatását. Tapasztalatai szerint volt olyan alakulat is, ahol négy hétre felmentette a parancsnok a katonákat a szolgáltatjeljesítés alól, a tanfolyamok hallgatóinak csak tanulniuk kellett.

A norvég szakértő örömet fejezte ki, hogy a legmagasabb szintű támogatást bírja a program, hiszen a honvédelmi miniszter, a vezérkari főnök támogatása is érzékelhető. A jövőről szólva hozzátette, hogy a humánerőforrás gazdálkodási rendszer szerves részét kell hogy képezze a rekonverzió. Az NDUC képzési igazgatóhelyettese kiemelte, hogy a Norvég Királyság folytatja támogató politikáját, jó célokra a továbbiakban is fog forrásokat biztosítani, a honvédség pedig folytassa a projektben kialakult magyar–norvég együttműködést és kötelezze el magát a projekt folytatására.

Aktív támogatás

Myke Clayton, a program brit szakértője a megszerzett tudás továbbfejlesztésének szükségességéről, a képzők rendszeres és folyamatos tanulásáról, a tananyagok megújításának, a helyi ismeretekkel, megszerzett tapasztalatokkal való gazdagításának nélkülözhetetlen feladatairól szólt.

Jeszenyi Ildikó, a HOSZ szociális ügyvivője orientációs szakértő előadásában a projekt célcsoportjainak jellemzőiről, majd az orientációs képzés tapasztalatairól szólt. Beszélt az aktív beszélgetések, az empatikus viselkedés jelentőségéről, az önéletrajz-készítés, az állásinterjúra felkészítés során átadott ismeretek fontosságáról, az elkészített tankönyvek hiánypótló szerepéről. Külön megköszönte a csapatok parancsnokainak a részvételt, illetve az aktív támogatást.

Az információs irodák közreműködése a projekt szervezésében címmel tartott Jászai László irodavezető előadást. A

projekt megvalósításához a menedzsment 6 regionális iroda és 3 információs pont létrehozásával, felszerelésével, munkatársai felkészítésével országos hálózatot épített ki, majd működtetett. Rendkívül kedvező tapasztalata volt, hogy több helyi katonai szervezet első embere az egész állományt tanulni küldte (pl. Hajdúsámson stb.). A norvég projekt legfontosabb ars poeticája: nem halat kell adni az embereknek, hanem meg kell tanítani őket halászni – idézte.

A közcél szolgálata

Polgár Tamás, a Norvég Királyság Budapesti Nagykövetségének tanácsadója előadásában kifejtette: „a katonaprojekt a mi sikertörténetünk is”. A nagykövetség három irányban játszik szerepet a munkában. Egyrészt közvetíti az összegyűjtött tapasztalatokat, a projekt eredményeit mind Magyarországon, mind Norvégiában. Másrészt a partnerségi kapcsolatok ápolásában közvetítő szerepet tölt be, hiszen nagyon fontos, hogy valós partneri kapcsolatok létezzenek. A harmadik pedig, hogy a következő 5 éves időszak előkészítésében a norvég kormánynak olyan információkat kívánnak szolgáltatni, amelyek a magyar igényekről és az elmúlt évek tapasztalatairól minél valósabb képet kell hogy adjanak. A norvég kormány a tárgyalásokon kiemelten fontos szempontoknak tartja a közcél szolgálatának elsődlegességét a profitorientáltsággal szemben; norvég hozzáadott értékek felmutatását; a civil szektor részvételét a programban; valós, érdemi kapcsolatok kiépítését.

Nyers József ezredes, az MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred parancsnoka előadásában röviden bemutatta Szentest és a műszaki ezredet, majd szólt a hídépítésről és a víz-tisztításról mint kiemelt NATO-feladatokról. A projekt keretében Szentesen rengetegen tanultak angol nyelvtanfolyamon, a hídépítő, a logisztikai ügyintéző szakmákban. 55-en már végeztek, de a továbbiakban kishajóvezetői képzésre is látnak esélyt. A parancsnok vázolta a jövő igényeit is, majd megköszönte, hogy az általa vezetett katonai szervezetet kiemelten támogatta a program. Újságírói kérdésre Nyers ezredes elmondta: a kollégák sikeres munkája és a norvég projekt elő-

rehaladása, a minőségi szakképzés is hozzájárult, hogy alakulata zászlóaljából ezred-szervezetté vált. „Biztos vagyok benne, hogy a figyelem középpontjába kerültünk”- fogalmazta meg.

A sajtóbeszélgetésen Kánya Andrea és Szita Róbert újságírók kérdéseire J. Heradtstveit, Szabó József ezredes és Jászai László, a debreceni iroda vezetője válaszolt. V. Andreassen, a Norvég Királyság budapesti nagykövetségének I. titkára – újságírói kérdésre – azt nyomatékosította, hogy a norvég kormány örömmel üdvözölte a további finanszírozásról szóló újabb megállapodás aláírásának tényét. A következő lépések: a fogadó országgal egyetértési megállapodást megkötése, a megkezdődött tárgyalássorozat alapján – reményei szerint 2011-ben – a megállapodás aláírása, ezt követően a célterületek és prioritások meghatározása és kijelölése, mely után megindulhat a tényleges igénylés.

A konferencia fórummal zárta munkáját, amelynek keretében Kocsi László mint a képzők képzése program egyik trénera, a résztvevők igényét, a jövőbeni karrierépítési kurzus szükségességét, Kirr Géza veszprémi irodavezető a projekt folytatásának fontosságát, Jakob Heradtstveit norvég szakértő pedig a vállalkozóvá válással foglalkozó tanfolyamok előnyeit fogalmazta meg.

A konferenciavégén Sásik László projektmenedzser mondott zárszót.

(A konferenciáról bővebben: www.tegyonmagadert.hu honlapon)

SZ. I.

Törő, a lovag

Se aranyzsinóros köpönyeg, se címeres sapka, se hatalmas pajzs, se nehéz, kétélű kard, se alacsony, se magas ló, csupán egy szalmakalap, egy jókora póló, egy rövidnadrág, egy szemüveg, egy-egy véső, egy kemény fabunkó és esetenként fúró, fametsző kés, kézi gyalu, faráspoly, vonókés... berregő láncfűrész, 75 lóerős személygépkocsi, utánfutóval. Látszatra ennyiből áll a Szekszárdon élő-alkotó Törő György nyugállományú ezredes, fafaragó népi iparművész felszerelése, lovagsága.

Ennyi? Dehogy! Sokkal több ennél, hiszen nyugalomba vonulásakor nem a tétlenséget, sokkal inkább a tenni akarást választotta. Így döntött, s a kulturális örökségünk megőrzése, továbbadása érdekében tett-tesz önzetlenül s vált példaképpé. A faragással töltött életútjáért, a népi kultúra ápolásáért kapta meg 2010 januárjában a Magyar Falvak Kultúrájáért Alapítványtól a Magyar Kultúra Lovagja elismerő címet. Élete

egyik legmagasabb erkölcsi elismerésének tekinti ezt, és ott a helye a Tiszacsege Nagyközség Díj, a szekszárdi Közjóért, a Magyar Köztársaság Érdemrend Tiszti Keresztje elismerések mellett.

Faragjunk együtt!

Törő Györgyék munkássága – merthogy a család valamennyi tagja részese a vállalkozásnak – az üzleti és a karitatív pilléreken nyugszik. Ezt próbálják egyensúlyba hozni. Ha a vállalkozásnál felszabadul valamennyi anyag és energia, akkor azt fordítják az utóbbi célra. Ez úgy ölt testet, hogy a nevezett alapítvány keretében, térítésmentesen mennek el kis falvakba szervezett alkotótáborokba, ahol aztán településszépítő munkát végeznek. Térplasztikákat, dískapukat és naiv, ember nagyságú szobrokat faragnak. Ha csak az elmúlt év és az idej esztendő helyszíneit nézzük, akkor megemlítendő Petőmihályfa, Telekes, Szakály, a Vajdaság, Szlovákia és Szlovénia. Fontos, hogy a táborok munkájába bevonják a fiata-

lokat, használják és megismertetik a magyar motívumokat, ornamentikát. (Itt jegyezzük meg, Törő György három tanítványa, köztük veje, Töttösi Attila is népi iparművész lett, ismereteit pedig a Faragjunk együtt! kötetben adja tovább az érdeklődő fiatalok számára. Kiadta a HM Zrínyi Kommunikációs Szolgáltató Kht. 2001-ben.)

Természetesen a tábori munka mellett

másra is kell jutni az időből. Romániába, az egykori szekszárdiak által alapított Bunyaszekszárdra készült el a ma már nem létező falu emlékhelye, a hús kopjafa, illetve emlékfa, amit augusztusban avattak.

Ahol – mint Törőéknél – három óvónő és két fafaragó népi iparművész van a családban, ott nem lehet figyelmen kívül hagyni a fából készült kültéri játékokat sem. Nem is teszik, hiszen ez az egyik fő tevékenységük. Nincs olyan megyéje az országnak, ahova ne készítettek, ne állítottak volna fel ezekből néhányat. Itt is az a cél vezérli tevékenységüket, hogy egyedivé tegyék munkájukat. A napokban fejezték be a Rátótra, a „Rátóti csikótojás” című magyar népmese alapján megvalósult alkotásukat, amely ese-

tében stilizálták a figurákat: a bírót, a csószot, és rusztiikus faragással jelenítették meg a nyulat, a csikót meg a sárkányt.

Kísér a katonamúlt

A fafaragó lovag nem felejtette el sem katonai múltját, sem az ott kapott értékeket. Részt vett a honvédelmi tárca által szervezett alkotótáborokban, legalább hatvan alkalommal, felkérésre szívesen elkészíti katonatemetők emlékfáit, emlékhelyeit és a nemzeti ünnepekre szánt alkotásokat. Erről árulkodik az ausztriai Andau, Nagytarcsa („Az 1956-osok útján” emlékfá), a szlovákiai Csicsó (a hét magyar törzsből figura), a szlovéniai Maribor

(ember nagyságú vincellérszobor), a vajdasági Bácskatopolya (parasztasszony), az ukrainai Rahó (békegalamb), a lengyelországi Batorz (az 1863-64-es szabadságharc magyar önkénteseinek emlékhelye), illetve a gorlicei áttörés emlékfája, a Don-kanyarban, Boldirjeván a Megbékélés kapuja és a kopjafák... a tiszacsegei Csege-szobor és még sorolhatnám.

A forgács, a szijács, a fűrészpor, a fabunkóval való ütés sok, az alkotás számos. Éppen ennyi kellett azonban, hogy hazáját, hazánkat így is szolgáló „fanyűvő ezredes” lovag legyen. A Magyar Kultúra Lovagja.

ÉKES LÁSZLÓ TART. FŐHADNAGY
FOTÓ: GOTTVÁLD KÁROLY, INTERNET

Kolozsvári György
posztumusz hadnagy

Végső búcsú

Mély fájdalommal és megrendüléssel vettünk búcsút az afganisztáni misszióban, egy galád ortvámadás során életüket veszített, hősi halált halt katonatársainktól. Részvételünket és együttérzésünket fejeztük ki, minden, a szövetségünkhöz tartozó bajtársunk nevében családjaiknak, parancsnokaiknak és a velük együtt szolgált katonáknak. Haláluk adjon erőt a még feszezebb szolgálatellátáshoz, a harci feladatok lelkiismeretes és elszánt teljesítéséhez.

Pappné Ábrahám Judit,
posztumusz hadnagy

Homor György Hívatlan vendégként északi szomszédainknál (1968)

Homor György nyugállományú ezredes legújabb könyvének bevezető részében felvázolja azt az utat, amely elvezetett Csehszlovákiában az 1968-as eseményekhez. A szerző ismerteti a „Sumava” fedőnevű parancsnoki-törzsvezetési gyakorlat menetét, mely a katonai

megszállás „főpróbája” volt. Hitelesen tájékoztatja az olvasót e napok eseményeiről, hiszen annak maga is résztvevője volt. Ezt követően fotókkal, dokumentumokkal, valamint vázlatokkal gazdagon illusztrálva bemutatja Csehszlovákiának az öt VSZ-tagország által végrehajtott közös katonai megszállását, melynek magyar fedőneve „ZALA” gyakorlat volt. A kötet több mint egy visszaemlékezés, felkutatott dokumentumok, jelentések, feljegyzések, parancsok hiteles, tárgyilagos összegzése. A könyv tiszteletadás és elismerés azon tiszti, tiszthelyettesi és sorállományban, akik parancsot teljesítve rövidebb-hosszabb ideig felelősségteljesen és magas színvonalon végezték feladataikat. Egy könyv, mely új ismereteket ad és emlékeztet egyben. Hadseregünk történetének egy eddig kevésbé feldolgozott időszakával ismerteti meg az olvasót. A kötet találkozás az eseményekben részt vevő katonák akkori életének hétköznapijaival. Egy érdekfeszítő utazás az időben, mely kellően olvasmányos és illusztrált.

M.K.

Negyven év

Megalakulásának negyvenedik évfordulóját ünnepelte a Szentesi Bajtársi Klub. A rendezvényen megjelent a város polgármestere, három volt dandárparancsnok, a BEOSZ alelnöke, a Dél-alföldi Régió három volt és jelenlegi elnöke, valamint a régióhoz tartozó tag-egyesületek elnökei, képviselői.

A négy évtized történelmi áttekintését Bordás Lajos nyugállományú alezredes, a klub jelenlegi elnöke végezte el. Részletesen szólt azokról az eredményekről, melyeket a klub vezetősége végzett el a tagság érdekképviselője érdekében. Az érdekvégyesítés tekintetében nagyban támaszkodhattak a műszaki dandár parancsnokságára, a város önkormányzatára, mindenekelőtt az aktív tagságra.

„Az elmúlt húsz esztendő során, amióta a BEOSZ működik, jómagam is sok tapasztalatot szereztem a klub kiváló vezetőitől, mindenekelőtt Hunyadi Ferenc nyugállományú vezérőrnagytól és Bagi István nyugállományú ezredestől.” – mondotta Bordás Lajos.

Nyilvánvaló, hogy a négy évtized áttekintése nem egyszerű dolog. Az összegzés értékelte a feladatokat, s a hozzászólások gazdagon kiegészítették azt. Nagyszerű színfoltja volt a rendezvénynek a „csapatzászló” köszöntése, a testvéregyesületek szalgakötései. Az ünnepi megemlékezés baráti összejövetellel zárult, melyet a város egyik legszínvonalasabb vendéglőjében rendeztek meg, ahol a résztvevők késő esti ropták a táncot.

DELI JÓZSEF

Hagyományörzés Karcagon

A Nagykun Bajtársi Egyesület alapszabályában rögzített feladatai közé tartozik a hagyományörzés. Ezért veszünk részt egyenruhában a városi ünnepeken, koszorúzásokon. Emléktáblát helyeztünk el az egykori helyőrségi művelődési otthon falán, s az emléktáblát minden év május 21-én, bajtársi találkozó keretében koszorúzzuk meg. Könyvet adtunk ki „A Karcagi laktanya története” címmel. A könyv megírásához összegyűjtött dokumentumokat, fényképeket feldolgoztuk, és a 2004. június 30-ával megszűnt laktanya területén, a volt parancsnoki épületben, az önkormányzattól kapott két helyiségben emlékszobát rendeztünk be. Az emlékszobát az emléktábla megkoszorúzása után, ez év május 22-én nyitottuk meg. Az emlékszobákban elhelyezett doku-

mentumok, fényképek bemutatják a karcagi katonák életét, tevékenységét az 1900-as évektől 2004-ig. Tárgyi emlékei, dokumentumai komoly helytörténeti tartalommal bírnak, így kiegészítői lehetnek a városi múzeumnak. Alkalmasság az iskolák honvédelmi nevelésének segítésére, akár történelemórák megtartására is.

A bajtársi találkozón részt vevők elismeréssel szóltak az emlékszoba létrehozásáról, nagy nosztalgiával emlékeztek az őket érintő időszakok kiállítási anyagáról. Szeretném felhívni a megszűnt helyőrségek nyugdíjas-egyesületeinek figyelmét, hogy az anyaggyűjtést kezdjék el. Ha ma nincs lehetőség kiállításra, később még lehet! A dokumentumok, tárgyi emlékek elvesznek, megsemmisülnek, az

örökösöknek, a fiataloknak nem jelentenek értéket! Nagyon sok munkával jár, de megéri!

Úgy érzem, hogy Karcagon méltó emléket állítottunk – ahogy az emléktáblán rögzítettük – „a helyőrségben állomásozó honvéd alakulatoknak, akik nagymértékben hozzájárultak a város társadalmi, gazdasági és kulturális fejlődéséhez” és ezt az emléket folyamatosan ápoljuk.

BOKOR JÓZSEF NYÁ. ALEZREDES

Bajtársi piknik

A Marcali Bajtársi Egyesületnél 1998 óta hagyomány, hogy minden év július első hétvégéjén, a félét értékelő kihelyezett klubgyűlést tartunk, amin a hozzátartozóink is részt vesznek. Erre évente, a működési területünk egy-egy szép területén, illetve objektumában kerül sor.

Többek között voltunk Kéthelyen a Baglas pincében, az Arad-pusztai, a somogysimonyi, a Gyóta-pusztai vadászházban, Balatonszentgyörgyön a Csillagvárban, a Kis-Balatonon, a Diás-szigeten és Szócsénypusztán, a Véssey-kastélyban működő Erdészeti Szakiskolában. Ezek mind olyan helyek, amelyek szép környezetükkel, jó étkezési lehetőséggel kellemes kikapcsolódást és jó szórakozást biztosítanak.

A hagyományos rendezvényünk fő

célja, hogy a hozzátartozóinkkal együtt röviden számba vegyük az első fél-évben elvégzett munkát, és a jelenlévőket „ráhangoljuk” a második fél-évben előttünk álló tennivalókra.

Az új elnökség az évtizedes hagyományt némi módosítással átörököltte. Az egyik változtatás, hogy az utóbbi két évben, az Arad-pusztai vadászház a rendezvény helyszíne. Erre ösztönzött a kisebb távolság, a saját főzési lehetőség, a horgásztó, a sportpálya adottsága és a jó személyi kapcsolat. A két esztendő tapasztalata alapján elmondható, hogy az eredeti cél továbbra is érvényesül, több tekintetben kibővült, színesedett.

Ilyen például a saját főzés. A hagyományos honvédségi babgulyást nagy sikerrel Réti Zoltán és stábjá készíti. Az elnökség a helyi lehetőségeket jól

kihasználva nagy gondot fordít arra, hogy mindenki találjon kikapcsolódási lehetőséget. A férfiak zöme horgászik, mások ultznak vagy a sportpályán szorgoskodnak. A hölgyek legszívesebben az unokákról beszélgetnek, fényképeket nézegetnek, néhányan társasjátékkal töltik az időt.

A piknik első kétéves tapasztalatait értékelő Szentes István elnök szerint még bőven van tennivaló. Jobb szervezéssel, nagyobb számban kell megmozgatni a tagságot. Mindenkinek szüksége van kikapcsolódásra, pihenésre, baráti beszélgetésre, a szép környezetben való mozgásra, sétára. Tovább kell gondolkodni azon is, hogy a fiatal korosztályokat hogyan tudnánk ebbe jobban bevonni, esetleg a szülőkkel együtt.

A közel másfél évtizedes tapasztalat birtokában mi már biztos tudjuk, hogy egy kis kikapcsolódás mindenkinek kell!

FEHÉR JÁNOS

Hagyományörzés Sárbogárdon

Ha tavasz, akkor itt az esőzés ideje, a „májusi eső aranyat ér” mondás érvényesült is Sárbogárdon május 15-én, amikor a BEOSZ Közép-dunántúli Régió idej első közös rendezvényét tartottuk. A sárbogárdi Honvéd Bajtársi Egyesület elnöke, Gál Sándor nyugállományú százados és segítői úgy készítették elő a rendezvényt, hogy még a horgászás kedvelőire is gondoltak. De ne vágjunk a dolgok elébe!

Sárbogárd főterén, a Hősök emlékművénél rótták le kegyeletüket – az elesett katonákra emlékezve – a nyugállományú klubok megjelent tagjai. Devecser, Tata, Pápa és Várpalota tisztelte meg a BEOSZ által támogatott megemlékező rendezvényünket, ahol a második világháború befejezésének 65. évfordulójára emlékeztünk. A nyitóbeszédet Novák Kovács Zsolt tanár, a Sárbogárdi Múzeum Egyesület elnöke tartotta meg, és a közembernek is érthetően ecsetelte az akkori idők sajnálatos eseményeit. Műsort adott a sárbogárdi fúvószenekar, amelyet Váradi Szabó Bence gimnáziumi tanuló által előadott szavaltat, majd Agyagási István református esperes gondolatai követték.

A koszorúzás után a bérelt autó-

buszszal mentünk az Örspusztai Horgászcentrumba, ahol a horgászok már javában „áztatták” a zsinagyeiken kapálódzó kukacukat. Közben azt is megfigyelhettük, miképp főzik az egyesület tagjai, Farkas István nyugállományú főhadnagy és önkéntes segítői: Nagy Dezső és Tar János a halászlevet, illetve az alföldi gulyást. Aztán pillanatokon belül meg is kóstoltuk az eredményt az immáron rendületlenül ömlő eső kíséretében. Persze a rendezők gondoskodtak arról, hogy ezt fedett helyről – sátorból – teheszük meg.

Végezetül az elázott horgászok is előkerültek szákjaikkal. Kinek-kinek sikerül azért tenni is bele, ami horogra akadt, néhányan azonban szomorkásan, de nem búslakodva – ilyen a horgászszerecsse – üresen rakták össze szerelésüket, kihagyva a mérlegelést. A legeredményesebb horgász: Aulechla Adrián, második helyezett:

Beszteri Lajos nyugállományú zászlós, a harmadik Bedéné Kurilla Zsuzsanna lett, emellett a horgászcentrum különdíjat ajánlott fel a legkisebb hal kifogójának, melyet Lukács Csaba nyugállományú főtörzsőrmesternek sikerült kipecáznia. Különdíjat kapott még a legkitartóbb női versenyző, Sente Ferencné zászlós, illetve a legnagyobb hal kifogója, Beszteri Lajos is.

Összességében a családi légkörben összegyűlt klubtagok a napot eredményesen zárták, hiszen a felkínált finom nedűk kissé megoldották a nyelveket, és frappáns nóták kíséretében a hangulat magasra hágott – mindenki meglegedésére. A vendégek egy része dacolva az időjárás mostohaságaival, Budán Zoltán nyugállományú alezredes idegenvezetése mellett, megtekintette Rétimajor nevezetességeit is: a halászati múzeumot, a wellness-központot, a halgazdaság létesítményeit és természetesen a nemrég elkészül pinceborozót is.

Valójában június 12-re terveztük a BEOSZ Közép-dunántúli Régió második nagy rendezvényét Kisbéren, azonban a Komáromba tervezett családi nap meghiúsította tervünket. Így 19-én rendeztük meg az összejevetelt, ami így a Kisbéri Napok kellős közepére is-

és Kisbéren

keredett. De úgy gondolom, ez a rendezők és résztvevők legnagyobb öröme történt. Így a Devecserből, Tatáról, Tapolcáról, Pápáról, Sárbogádról, Székesfehérvárról (Veterán Repülők és Ejtőernyősök Fejér Megyei Egyesülete), Várpalotáról és Győrből érkezők nagyszerűen szórakozhattak.

Rendezvényünk Kisbér katolikus templomában kezdődött, ahol a Perczel Mór Katonai Hagyományőrző Egyesület ifjú titánjai által a történelmi zászlók felvonultatását követően kezdődött a mise. A második világháború befejezésének 65. évfordulójáról megemlékezve hangzottak el a fiatal lelkes szájából az emlékezés szavai.

Ezt követően a Perczel Mór tiszteletré felállított kopjafánál koszorúzásra került sor. Kisbér polgármester asszonya, dr. Udvardi Erzsébet az emlékparkban elhangzott nyitóbeszédében méltatta a honvédtábornok szabadságharcos érdemeit, majd megköszönte a nyugállományú kluboknak, hogy jelenlétükkel megtisztelték a város rendezvényeit, és kellemes szórakozást kívánt. A koszorúzást Békási Imre, a Perczel Mór Veterán Katonai Hagyományőrző Egyesület elnöke kezdte, Sipos Géza, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége elnöke folytat-

ta, majd következtek a megjelent tagegyesületek képviselői.

Szép gesztus volt a BEOSZ elnöke részéről, hogy a kisbéri egyesület zászlajára ünnepélyes keretek között szalagot kötött, és pár szóval méltatta a fiatalok eddigi hagyományőrző- és ápoló tevékenységét. Kiemelte, hogy egy nagyszabású rendezvény résztvevője volt itt többedmagával, és hogy a Szövetség a későbbiekben is támogatni fogja a hasonló kezdeményezéseket. Békási Imre megköszönte a résztvevőknek, hogy elfogadták a meghívást, és ajándékkal kedveskedett a megjelent tagegyesületek elnökeinek. A nap fénypontja a Győri Határőr Igazgatóság Nyugdíjasainak Egyesülete férfikórusának bemutatója volt, amely nagyszerű hangulatot adott a helyieknek.

A kiadós ebédet követően aztán kapkodhattuk a fejünket, hogy melyik eseményt tekintsük meg. Lehetett vásárolni is a kiállított Lehel-kürtökből, csikóbőrös kulacsokból és ostorokból. Volt, aki még meg is tudta szólaltatni némelyiket.

A délután folyamán a kisbéri legények is megmutatták, hogy mit tudnak. Bemutatták harcművészi tapasztalataikat, és invitálták a nézősereget a tudományuk megtanulására. A Hagyományőrző Egyesület fiatal „katonajelöltjei” bemutatták nekünk felkészültségüket és őszinte érdeklődésüket az elődök iránt. Köszönet az egyesületnek azért az erőfeszítésért, amelyet szórakoztatásunkra és a velünk való törődésre fordítottak. Külön köszönöm a Veterán Repülők és Ejtőernyősök Fejér Megyei Egyesülete székesfehérvári elnökének, hogy megtisztelték jelenlétükkel a kisbéri rendezvényt, ezzel is öregbítve a jó kapcsolatot a fiatal hagyományőrökkel.

„Ezek a 18-20 éves legények a valamikori Magyar Néphadsereg egyenruháját viselik a rendezvényeinken, és az akkori technikai eszközöket gyűjtve, kiállítva adják vissza a korábbi fegyveres erők hangulatát. Ennek szeretete

váltotta ki belőlük, hogy valamennyien szerződéses, illetve hivatásos katonák szeretnének lenni” – mondta Békási Imre, az egyesület elnöke, miután átadta részükre a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnokság ajándékát, a Szabó András alezredes által biztosított könyveket. Köszönjük!

Igazán sajnálatos, hogy a Középdunántúli Régió legnagyobb nyugállományú klubja, a Fejér Megyei Honvéd Nyugállományúak Székesfehérvári Klubjának egyetlen tagja sem képviseltette magát egyik rendezvényen sem. Sajnáljuk!

ERDŐS GÉZA NYÁ. ALEZREDES
KDR RÉGIÓVEZETŐ

Fúvósünnep Rétyen

Az erdélyi magyar fúvószene legjelentősebb ünnepére volt hivatalos zenekarunk Rétyen.

A meghívás elfogadásakor már sejtettük, nagy a jelentősége annak, hogy nemcsak a magyarországi fúvós-kultúrát, hanem a magyar hadsereget is képviselhetjük. Már a bemutatkozaskor elhangzott, hogy a zenekar nyugdíjba került katonazenészekből alakult, így küldetésnek tekintettük a feladatot.

Az utazás csak a kispesti önkormányzat, valamint „gazdánk”, a KMO támogatásával valósulhatott meg, mert az Erdély délkeleti csücskében található, Kovászna megyei Réty volt a helyszíne a XIX. alkalommal megrendezett fúvóstalálkozóknak.

A rétyi fúvószenenek már 75 éves hagyománya van. Kovács András rétyi református lelkész akkor kezdett gyerekeket fúvós zenére tanítani, majd belőlük zenekart alakítani.

Azóta a rétyi zenekar igen magas színvonalat ért el, mert kiváló szakemberek készítik fel a leendő muzikusokat. Ők ezt szívből, zenesze-

retetből, hazafiasságból teszik. Ezt a felemelő érzést lépten-nyomon tapasztaltuk koncertjeink alatt is.

35 éve, Kelemen Antal vette át az irányítást. Ő kezdeményezte a fúvóstalálkozókat, és vezényli a zenekart. Az ő irányításával épült egy székház, ami egy irigylésre méltó, koncertteremnek és stúdióknak is alkalmas próbahelyiség. Kelemen Antalból nálunk is elkelne néhány! Napjainkban egy több mint 60 tagú koncertfúvószeneke működik Rétyen. Sokan várnak arra, hogy bekerülhessenek a csapatba, de ezt itt ki kell érdemelni!

Érkezéskor, a helyi szokás szerint kürtőskaláccsal, köményes pálinkával és szeretettel fogadtak bennünket. A 11 zenekar fogadása, ellátása nem kis feladat lehetett. Finomakat ettünk-ittunk, és jól éreztük magunkat. Három koncertet adtunk. Kettőre indulóval, masírozva vonultunk. Már ennek is sikere volt, hiszen az, hogy Erdélyben magyar obsitoszeneke menetel, sok emberben ébresztett nosztalgikus és ki tudja még milyen érzéseket-gondolatokat. Természetesen a magyar

katonazene hagyományait idéző műsort állítottunk össze. Az ottlétünk jelentőségét az egész zenekar átérezte, talán ezért is szólt úgy a zenekar, mint talán még soha azelőtt. A közönség reakciója megható volt. A műsorunk végén eljátszottuk a magyar és a székely himnuszt. A teljes hallgatóság énekelte. Sokak szemében megjelent a könny, ahogy a mienkben is.

Balázs Antal sepsiszentgyörgyi fafa-ragó, aki másokkal együtt többször is meghallgatott bennünket, a műsorunk végén egy nagyon szép, karhossznyi feliratozott emlék-kopjafával ajándékozta meg a zenekart.

Minden évben ekkor történik az elhunyt fúvósok kopjafájának megkoszorúzása is a rétyi temetőben. Két torokszorító beszéd hangzott el. Az egyiket a helyi lelkész mondta. A szokásos egyházi formulára számítottunk, de végül egészen más volt. Megemlékezett az elhunytakról, az utódokat arra biztatva, hogy kövessék példájukat a zenében, a hazafiasságban, a magyarságban is.

Szép, emlékezetes, tanulságos és sikeres vendégszereplés volt!

BAGOLY ISTVÁN

Szépkorúak köszöntése

Október elsejére, az idős emberek köszöntésére méltóképpen készült a debreceni székhelyű MH 5. Bocskai István Lövészdandár. Az ünnepi műsort a laktanyával együttműködési megállapodást kötött, Martonfalvi Lurkók Alapítványi Óvoda kisgyermekai nyitották meg, akik bájos műsorral szórakoztatták a megjelent vendégeket. Ezután a dandár nevében Földesi András alezredes köszöntötte az időseket.

Beszédében hangsúlyozta, „azon kell dolgoznunk, tevékenykednünk, hogy az idős emberekre évente ne csak egy napig irányuljon a figyelem. A szépkorúak az év minden napján érezzék a család, a társadalom megbecsülését. Érezzék, hogy szükség van az évek során felgyűlt tapasztalataikra, szemléletmódjukra.” Beszéde végén az alezredes mindenkinek jó egészséget, derűs életet kívánt, majd a Bocskai István Bajtársi Egyesület vezetőségének kezdeményezésére elismeréseket adtak át.

Nyugállományúak az árvíz ellen

A Szabolcsi Honvéd Műszaki Hagományőrző Bajtársi Egyesület megalakulását követően (2001) együttműködési megállapodást kötött a Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatósággal, illetve a Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatósággal.

Az egyesület elnöksége megkereste azokat a nyugállományú katonákat, akik szolgálati idejük alatt részt vettek valamilyen árvízvédelmi feladatban.

Az egyesület erre a munkára vállalkozó tagjai a vízügyi dolgozókkal együtt teljesítettek szolgálatot, és vettek részt az árvízvédelmi feladatokban. 2010-ben kéthetes szolgálatot teljesítettek a gátakon.

Büszkeséggel, jó érzéssel tölt el bennünket, hogy az aktív szolgálat alatt szerzett tudásunkat, ismereteinket a köz érdekében, embertársaink javainak védelmében tudjuk hasznosítani.

KOVÁCS JÓZSEF

NYUGÁLLOMÁNYÚ ALEZREDES, ELNÖK

Kitüntetés Zalaegerszegen

A honvédelem ügye érdekében huzamos ideje végzett kiemelkedő munkája elismeréseként II. osztályú Honvédelemért Kitüntető Címmel tüntette ki állami ünnepünk alkalmából a honvédelmi miniszter Tombi Lajost, Zalaegerszeg Megyei Jogú Város alpolgármesterét. Az alpolgármester a kitüntetését 2010. szeptember 3-án vette át Sághegyi Attila őrnagy úrtól, a Zalaegerszegi Toborzó- és Érdekvédelmi Iroda vezetőjétől, fogadva a felterjesztő honvéd nyugdíjasklub elnökének, az ugyancsak kitüntetett Kovács Józsefnének, illetve a helyi média jelenlévő képviselőjének gratulációit. A rendezvényt szívélyes baráti beszélgetés zárta, a honvédklub elmúlt évben kialakított és felavatott emlékszobájában.

GONDOS FERENC NYÁ. EZREDES
KLUBELNÖK

Családi locsi-pocsi

A miskolci egyesület alapszervezete a HOSZ-tól nyert pályázati pénzből, július elején családi napot szervezett. A gyönyörű napsütéses reggelen jókedvű társaság gyülekezett a volt Bocskai laktanya egyébként csendes udvarán. A busz is időben érkezett, és miután mindenki elfoglalta a helyét, a szervezők részletesen ismertették a nap programját. A cél a Miskolctól 70 km-re fekvő demjéni gyógyfürdő volt.

A fürdő egy csodálatos, erdőkkel határolt csendes völgyben fekszik, medencéi teraszosan helyezkednek el a domboldalon, ahol mindenki megtalálta az igényeinek legmegfelelőbb hőmérsékletű medencét.

Az unokáknak kedvükre való csúszda és ugrálómedence állt rendelkezésükre. Az úszást kedvelők a 25 m-es medencében vezethették le fölös energiájukat. Az árnyéket kedvelők behúzódhattak a hegyoldalba vájt, pince jellegű medencékbe.

A közös szórakozás jól szolgálta egymás jobb megismerését.

Délután egy jólesően fáradt, de élményekben gazdagabb társaság érkezett meg és búcsúzott el egymástól Miskolcon.

PÁSZTOR ZSOLT

Határőr emlékhely Győrben

Július végén, Győr–Kertváros területén, a lőtér előtt határőr emlékhelyet avattak. Az ünnepi beszédet és avatást Béndek József nyugállományú altábornagy, a Határőrség volt parancsnoka tartotta, majd dr. Szakács Imre, a Győr–Moson–Sopron megyei Közgyűlés elnöke, a határőrök nagy tisztelője – szabadságát megszakítva – köszöntötte a jelenlévőket. Az avatáson Sipos Géza nyugállományú ezredes, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének /BEOSZ/ elnöke is szívhez szóló, megható köszöntőt mondott. Végezetül Németh Lajos rendőr ezredes, megyei rendőrfőkapitány-helyettes emlékezett

és köszöntötte az integráció óta országos viszonylatban is első ilyen jelentős ünnepség résztvevőit.

A számunkra kiemelkedő eseményen több megyéből – Pest, Komárom-Esztergom, Veszprém, Vas, Győr–Moson–Sopron – közel 200 fő vendég vett részt. Az országos rendőrfőkapitányt dr. Papp Károly rendőr dandártábornok, főkapitány-helyettes képviselte.

Az eskü egy életen át kötelez, itt is példásan jelképezte az összefogást, a bajtársi szellem ápolását. Az emlékhely egész évben látogatható.

TAKÁCS IMRE
NYÁ. HATÁRŐR ALEZREDES

Tanulságos kirándulás

Június elején, a BEOSZ Nyugat-dunántúli Régió vezetőjének szervezésében háromnapos kiránduláson vettünk részt a trianoni békeszerződés 90. évfordulója alkalmából. Az úti cél Szlovénia főbb látnivalói, illetve az olasz részen Doberdó és környékének megtekintése volt.

Első napunk útja Ljubljanán keresztül vezetett. Elmentünk a városi temetőbe, ahol megtekintettük és megkoszorúztuk a függetlenségért vívott harc (1991–92) során elesett katonák emlékművét. Koszorúzás után kellemes sétát tettünk Szlovénia fővárosában, melynek keretében megtekintettük a sétálóutcát, a Szent Miklós templomot, a Ljubljanica folyót, libegővel felmentünk a várba, ahol gróf Batthyány Lajos raboskodott egy hónapig, ennek emlékét őrzi egy márványtábla a várkápolna felé vezető folyosón.

A városnézés után folytattuk utunkat Logatecbe, ahol a szállásunk volt. Ez az épület a szlovén veterán katonák részére felújított egykori laktanya. Másnap Olaszország felé, a Doberdóra indultunk. Doberdó a magyar Golgota; a remény és a halál temploma, a pergőtűzben szétszakadt testek és lelkek végső nyughelye. Doberdó egy fennsík a kis falvakkal, és mindenütt sziklákkal. Az idegenvezetőnk, Ludvig Jonas közbenjárására egy kedves ismerőse várt minket az olasz határon, és azon a részen ő kalauzolt bennünket.

Letérve a főútról, kicsiny falvak meredek utcáin, eléggé „Isten háta mögötti helyen” (kitáblázva is csak az úti cél előtt volt) a Doberdóhoz tartozó Visintini községben rátaláltunk a Magyar Kápolnára. Hála idegenvezetőnknek, megkapta a kápolna kulcsát, így be is tudtunk menni megtekinteni. A kápolna helyét maga I. Károly császár választotta ki. A magyar katonák, honvédek úgy döntöttek, hogy kápolnát emelnek halottaik tiszteletére a legkegyetlenebb harcok színterén. A Capelle Ungheresét magyar katonák kezdték építeni az I. világháború ideje alatt 1918-ban, de sajnos az épület befejezetlen maradt. A felújítást és a továbbépítést csak 2008-ban kezdték meg. Ezt a Széchenyi Tudományos Társaság vállalta magára az Újfehértó Városért Alapítvány segítségével, amely 27 elesett katonája előtt tisztelgett ezzel a munkával.

Ezt a kápolnát a háborúban elesett összes katona emlékére az ökumenizmus jegyében szentelték fel, Sólyom László köztársasági elnök pedig a béke és a népek közti megbékélés jegyében avatta fel 2009. május 29-én. A kápolnánál megemlékeztünk az elesett katonákról, az értelmetlen háború magyarországi következményeiről, a 90 éve aláírt trianoni szerződésről. Ezt követően koszorút helyeztünk el az elesett hősök emlékére. A Himnusz után néma csend... Néha a csend többet mond minden kimondott szónál... az emlékezés, a legördülő könnycseppek, az imádság szavai, a főhajtás azok előtt, akik vérüket és életüket áldozták e hazáért, aki emlékezni jött, mert édesapja itt harcolt, itt esett el... lelki megnyugvás... sok a magyar koszorú a kápolna aljában elhelyezett falon. Valami leírhatatlan érzés keríti hatalmába ilyenkor az embert.

Tovább haladva utunkon elérkeztünk Fogliano Redipuglia községbe, ahol megnéztük a Mussolini által emeltetett monumentális emlékművet, amely 100 ezer olasz hősi halott maradványait őrzi. Ugyanitt található az osztrák–magyar katonai temető is. Szemben az emlékművel megtekinthető a harcászati kiállítás is, illetve két múzeum, ami az itteni harcokat, fegyvereket, ruhákat, térképészeti eszközöket foglalja magába.

Kobaridban meg lehet nézni az elesett katonák emlékművét. Ugyanilyen háborús emlékhely Monte San Michele is.

E történelmi emlékhelyek után tovább folytattuk utunkat Trieszten át Koper felé. Koper, mint a szlovén Isztria gyöngyszeme, mindenkit lenyűgözött látnivalóival. Hangulatos, mediterrán kisváros, kikötővel, piaccal, zezugos utcácskákkal, sirályokkal, egy teljesen más képet varázsolt elénk, mint amit előtte átéltünk lelkileg az Isonzó mentén.

Piran ékszerdoboz az Adria partján. Itt megtekintettük a város főterét, templomát, aki akart felmehetett a harangtoronyba is, ahonnan tiszta időben még Trieszt is látható. Útban visszafelé, eleget tettünk a Szlovén VIII. Többtusa Verseny (melyen a régió csapata is részt vett és 4. helyezést ért el) főrendezője meghívásának, aki köszönteni akarta a magyar küldöttséget, ezért a saját szolgálati helyén fogadott bennünket, ahol körbekalauzolt minket a haditengerészet egyik kiállításán.

Harmadik nap reggel elindultunk hazafelé, megnéztük a postojnai cseppkőbarlangot, majd az úgynevezett Erasmus lovag „Barlangvárát”. Hogy mindezt egy kis édességgel tetézzük, megálltunk a híres Trojane-i „fánkosnál”, hogy valami ínycsengőt is vigyünk haza.

Köszönetet kell mondanunk a szervezőinknek: László Attilának és Ludvig Jonásnak, hogy ilyen tartalmas, történelmi és kulturális értékekkel bíró kirándulást szerveztek a régió tagjai számára!

HORVÁTH ZITA
BEOSZ-TAG, SZOMBATHELY

Széchenyiről, Petőfiről

A vidékre rendkívüli hatással volt a reformkorban a híres pápai kollégium, melynek pedagógus-generációja célként tartotta szem előtt Magyarország Európához való felzárkóztatásának mindig időszerű lépéseit. Tarczy Lajos és Bocsor István neves pápai professzorok fémjelezték ezt a korszakot akkoriban. Ez volt az az időszak, amikor Széchenyi István elméleti és gyakorlati alkotómunkája teljében volt. Tarczy az akadémia levelező tagjaként az ő hívására járt Nagycenken. A megtekintett mintagazdaság olyan hatással volt rá, hogy később Pápán hasonlókat alakított ki ő is. Petőfi soproni katonáskodását követően, 1841-ben került erre a vidékre, Tarczy patronálta, tehát pápai diákként bontakoztatta ki tehetségét, s vált poétává.

Ezért nem véletlen, hogy a pápateszéri faluvezetés és az egyházközség emlékünnepeket szervezett a két kiemelkedő személyiség tiszteletére. A rendezvény a gróf Esterházy Károly egri püspök által építtetett templomban kezdődött ünnepi szentmisével, melyet a hazáért ajánlottak fel a hívek. A szertartást a Honvédelmi Minisztérium Katonai Ordinariátusának kiemelt tábori lelkésze, dr. Hankovszky Béla őrnagy celebrálta. Beszédében a két jelentős személyiség nyíltszívűségét, önzetlenségét emelte ki, mert Széchenyi vagyonával, építő szorgalmával, Petőfi pedig erőt és hitet adó költészetével felbecsülhetetlen szolgálatot tett Magyarországot, melyből mind a mai napig táplálkozhatunk.

A templom előtti 48-as emlékműnél a Himnusz hangjait követően Kerecsényi Zoltán, a pápai Honvéd Bajtársi Klub, a BEOSZ tagszervezete titkára mondott

ünnepi beszédet. Meggyőződésem, hogy van mit, s kell is tanulnunk szellemi nagyságainktól; a történelmi személyiségektől – Széchenyitől, Petőfitől – akik népben, nemzetben gondolkodtak, s személyes sorsként vállalták a nemzeti fejlődés, a társadalmi haladás ügyét. Széchenyi Hittel című művének sorait idézte: „A Múlt elesett hatalmunkból, a Jövőnek urai vagyunk. Ne bajlódjunk ezért hiábavaló reminiescentiákkal, de bírjuk inkább elszánt hazafiságunk s hív egyesülésünk által drága anyaföldünket szent virágzásra. Sokan azt gondolják: Magyarország volt, én azt szeretném hinni, lesz!”

A megemlékezés végén Szalczér György polgármester, valamint Leitner Pál körjegyző koszorút helyezett el az emlékműnél, végül a Szózat közös éneklésével zárult a bakonyalji falu ünnepe.

K. Z.

DÁTÉ PANZIÓ

Elérhetőségek:

Cím: Bátonytereny, Szorospatak
Ügyvezető Igazgató: Szabics Antal

Telefon/Fax: /32/ 355 - 481

Mobil: 06-30-92-81-357

E-Mail: datepanzio@indamail.hu

Rendvédelmi nyugdíjasok találkozója

Immár harmadik éve, hogy tagjai lettünk a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének. Ez évtől, 2007-től számítható, hogy a szövetség támogatásával a rendvédelmi nyugdíjasok régiós találkozója sor kerül. A BEOSZ Észak-magyarországi régiója volt az ötletgazda és egyben a megvalósító is, hiszen a szövetségen belül gyakoriak az ilyen rendezvények. A megvalósítás során, Fekete István nyugállományú ezredes mellett, rendkívül nagy szerepe volt és van a salgótarjáni "RENYOSZ"-nak, illetve Juhász István nyugállományú rendőr ezredesnek, az egyesület elnö-

kének, a BEOSZ alelnökének. Az idei év kissé eltért a korábbi két évtől annyiban, hogy a tavaly megalakult Rendőrök és Határőrök Országos Szövetsége vezetői jelenlétükkel támogatták a rendezvényt. Dr. Havasi Zoltán nyugállományú rendőr dandártábornok, a szövetség elnöke, köszöntő beszédében megerősítette, hogy a régiós rendvédelmi találkozó jó szolgálatot tesz a két szövetség népszerűsítésének, továbbá annak, hogy a két szövetség, egymást segítve teremtsen egyre jobb lehetőségeket tagjaik, a gondozási körükbe tartozók érdekérvényesítésére. A BEOSZ, mint az Idősügyi Tanács tagja, nagy tapasztalattal és jól felkészült, jól szervezett vezetéssel, eddig is sokat segített a rendvédelmi nyugdíjasoknak. Reméljük, hogy ez a jövőben is így lesz. Persze a „magvas gondolatokon” túl, volt helye az eseményen a sportnak, egyéb

szórakozásnak, barátságok szövődésének is. A rendezvény díszvendége volt a Szlovák Köztársaságból a rimaszombati Nyugdíjas Rendőr Egyesület küldöttsége is. A lövészet, az ultiparti, a sétarepülés, igen mozgalmassá tette e rövid napot, nem kis feladatot róva a szervezőkre. Úgy érzem, ez egy jól sikerült rendezvény volt. Köszönjük a lehetőséget szolnokiak!

KOVÁCS KÁROLY, EGYESÜLETI ELNÖK

Emléktábla Tokajban

Jó időt fogtunk ki 2010. május 28-án Tokajban. A Miskolci Helyőrségi Nyugdíjas Klub is részt vett az emléktábla-avatáson. Amikor a Kereskedelmi és Idegenforgalmi Középiskolához értünk, már többen gyülekeztek.

Tokaj település története része a magyar nemzet történetének. Ezt legjobban a magyar Himnusz sorai fejezik ki, Kölcsey Ferenc az életet jelentő kunsági kalász mellett a tokaji nektárért is köszönetet mond az Istennek. Minden magyar Himnuszában, s így minden magyar lelkében ott rügyezik egy tokaji

szőlővessző is. Tokaj történetéhez a magyar honvédelem is szorosan kapcsolódik. Első földvárát a tatárok pusztították el. A XIV. században felépített kővárát 1705-ben II. Rákóczi Ferenc romboltatta le. Fontosságát azonban növelte a katonák jelenléte: a tiszai átkelés és közlekedés.

A folyón való átkelés biztosításáért is állomásoztak itt a katonák. A dicsőséges 1848-as szabadságharcunkban itt vívta első sikeres ütközetét Klapka György ezredes. Az emléktáblán ez olvasható: „Az iskola helyén állt az 1930–1955 között működött árkász-utász laktanya, amely sok magyar katonának volt egy időre szállás- és kiképzőhelye. Őrizzük emlékét a háborúban elesett tokaji műszaki katonáknak. Állította: a Szabolcsi Műszaki

Hagyományőrző Bajtársi Egyesület; Tokaj Város Önkormányzata 2010.”

Tóth Sándor nyugállományú ezredes és Májér János, Tokaj polgármestere, méltatták a város történetét. Évente a honvédelem napjához kapcsolódóan, egy-egy szál virágot szentelnek a hősöknek, akik életüket mentették a háborúk hadszínterein, s vérüket áldozták a hazáért.

LORGER KÁROLY

Barátainknál jártunk...

Izgatottan gyülekeztünk 2010. augusztus 14-én reggel, amikor az Osztrák Bajtársi Szövetség Güssing Városi Szervezete meghívásának eleget téve, látogatóba indultunk Burgenlandba. Jó hangulatú utazás után érkezünk meg, a főtéren Richard Dragosits, a szervezet elnöke mint régi ismerősöket, barátokat fogadott bennünket. A csendes, lassan ébredő kisváros központjában első úticélunk a ferences templomba és kolostorba vezetett, ahol Paul barát vezetésével érdekes dolgokat tudtunk meg a Batthyány-család nevéhez szorosan fűződő épületről. A templom alatti Batthyány-családi sírboltban található a 2003-ban boldoggá avatott Batthyányi-Strattmann László herceg sírja is.

A templom megtekintése után már várt bennünket Gilbert Lang alpolgármester, aki köszöntött bennünket Németújváron, majd röviden megismertetett bennünket Güssing régi és modern történetével. A nemrég felújított főtéren már készülődtek a délutáni városnap ünnepségekre, melyet nem titkoltan, hagyó-

mányteremtő szándékkal minden évben megrendeznek. Az ismertető után együtt mentünk fel a várba, mely köré a város épült, s ahonnan valóban csodálatos kilátás nyílik a környező vidékre. Fentről mutatta meg az alpolgármester a Güssing ipari részében működő ásványvíz-, és napelemgyártó üzemeket, valamint büszkén mesélte, hogy a környező, Németújvárhoz tartozó településekkel együtt mindössze 4300 lakosú városuk energetikailag teljesen önellátó, saját üzemekkel, hőközpontjukkal megoldják az összes közintézmény és magánház ellátását.

Rövid pihenő után indultunk vissza a városba, ahol Richard Dragosits, valamint az Osztrák Bajtársi Szövetség güssingi szervezetének meghívására

egy igazán jó hangulatú ebéden vettünk részt, majd délután a városi ünnepségre mentünk. Fáradtan bár, de kíváncsian jártuk be az árusokkal megtelt hangulatos utcákat, kicsit részesei lehettünk a güssingiek életének. Mindenki örömmel gondolt vissza az együtt eltöltött pár órára, amiért köszönet minden szervezőnek, meghívó szervezetnek, s a többieknek, akik egyéb módon segítették utazásunkat.

VÖRÖS CSABÁNÉ
ZALAEGERSZEGI HONVÉDKLUB

Katonahősökre emlékeztek

Tűzszerész kutyák, harci robotok és látványos katonai bemutatók várták nemrégiben Szentendrén, az MH Központi Kiképző Bázisán rendezett nyílt napon, a zömmel szépkorú látogatókat. A BEOSZ, a HOKOSZ, a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület, valamint a Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub szervezésében létrejött találkozón, méltó módon emlékeztek meg a magyar katonahősökről, akik fogadalmukhoz híven, mindhalálig harcoltak a hazájukért. A rendezvényre meghívást kapott a Puskás Tivadar Távközlési Technikum 50 fős diákcsoportja is.

A megnyitón, a központi bázis színháztermében, Sipos Géza a BEOSZ, Koncz János a Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub és Szekeres István a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület nevében köszöntötte a rendezvény résztvevőit, majd Mikesi Zsolt ezredes, az MH Központi Kiképző Bázisának parancsnoka adott tájékoztatót a bázis múltjáról és jelenéről. A missziós szolgálatból nemrég visszatért ezredes elmondta, hogy a nyolcvan évvel ezelőtt itt felépült laktanyába, először a vasútépítő ezred katonái vonultak be. Később – több évtizeden át – itt volt a Kossuth Lajos Katonai Főiskola, amelynek harcászati gyakorlótereit, lőtereit és sportlétesítményeit a központi kiképző bázis örökölte.

A rendezvényen nagy érdeklődést váltott ki dr. Czigány István hadtörténész előadása, amelyben a 300 éve született Hadik András vitézi tetteitől, az 1848/49-es szabadságharcig tekintette át a kiemelkedő magyar katonahősök küzdelmét. Ezt követően, Udvardi Endre nyugállományú alezredes, a Békefenntartók Bajtársi Egyesületének elnöke, az Afganisztánban nemrég elesett két magyar katonahős emlékét idézte fel.

A központi kiképző bázis udvarán sorra került alaki bemutató és a katonazenekari gypshow után, a tűzszerész robotok működése, és a robbanó anyagokat, valamint a különböző drogokat kutató kutyák sikeres bemutatkozása nyújtott emlékezetes élményt.

A rendezvény végén Farkas Bertalan, magyar űrhajós, a harminc éve történt űrutazás felejthetetlen perceit idézte fel.

KÉP ÉS SZÖVEG: KACSÓ LAJOS

